

LOST
PERDUT

Aquest tractat de l'Evangelí es va traduir amb un ordinador. Si podeu corregir o millorar l'idioma, poseu-vos en contacte amb l'oficina a info@angp.co.za

Estar perdut en una jungla amb bèsties famolencs i serps mortals és el que més fa por. La pèrdua en un desert on no hi ha aigua, ni camí ni cap guia conduirà a la mort. Perdre's a alta mar sense brúixola, sense menjar i aigua, sense veles ni energia mecànica, sense protecció contra la calor ni el fred, és desastrós. Perdr-se a les altes muntanyes cobertes de neu i gel és la mort segura. Però el pitjor de tot és perdre's en un món de pecat i degradació, ja que condueix a la destrucció espiritual, la mort i l'infern. El salmista escriu: "M'he perdut com una ovella perduda" Salms119: 176. Les ovelles necessiten tenir un pastor o cauran presa de lleons,

ossos o llops famolencs. Necessiten un veritable pastor com David, que va matar el lleó i l'ós. Estava disposat a perdre la vida per les ovelles. Necessitem Jesús, l'únic pastor fiable i autèntic que va donar la vida per nosaltres i ens condueix a pastures verdes i a aigües tranquil·les. Jesús va dir: "Jo sóc el bon pastor i conec les meves ovelles i em coneixen". Joan 10:14.

No és suficient que les ovelles tinguin pastor. El pastor ha de ser un veritable pastor. Déu va dir a Jeremies: "El meu poble ha estat ovelles perdudes, els seus pastors els han desviat". Jeremies 50: 6. No segueixis pastors autònoms, que són cecs líders de cecs. Seguiu Jesús que va venir a buscar i salvar els perduts. Ell va a seguir buscant i per salvar els que estan perduts. Continuarà buscant, fins que els trobi.

Fa molts anys vaig conèixer dos caçadors al sud-oest d'Àfrica, que en el seu moment s'havien perdut al desert del Kalahari. Van viatjar al desert amb les seves dones i els seus fills en un vagó tirat per ases. En arribar a una muntanya van instal·lar les seves tendes. Un dia, els dos homes, que havien sortit a la caça de caça, van trobar rastres d'un ramat d'antílops. Els van seguir i van ser conduïts cada vegada més al desert. Cap al vespre, el primer caçador va veure l'antílop, va disparar-ne un parell i després va anar a buscar el seu company, però no va tenir èxit. L'altre caçador, sense dir-ho al seu company, havia seguit un altre spoor que esperava que portaria al mateix ramat.

Mentre el primer caçador seguia buscant el seu amic, es va instal·lar la foscor i va perdre la direcció del tot. Va recórrer la major part de la nit amb l'esperança de veure els focs del campament que el portarien a la seguretat. Va

continuar caminant durant dos dies i mig, fins que es va enfonsar completament esgotat, perdut i vençut per la set. Tenia la llengua inflada, sagnava i penjava de la boca. Estava perdut i moria de set a la calorosa sorra del desert. Estirat en aquesta condició moribunda, es va dirigir a Déu per demanar ajuda. No va poder pronunciar cap paraula d'oració, però Déu, que veu el cor de l'home, va escoltar el seu crit. De sobte, el caçador moribund va veure a la llunyania una creu, i de la creu va sortir un fort crit: "Tinc set!" Sabia que era el crit de Jesús. Va recórrer tot el seu ésser com una commovedora força vitalitzadora. La seva set va desaparèixer quan es va adonar que Jesús, el Fill de Déu, havia patit al seu lloc a la creu del Calvari. 1 Samuel 16: 17, Joan 19: 28.

Es va aixecar perfectament refrescat, tot el cansament i el cansament l'havien deixat. Va agrair a Déu que Jesús hagués patit al seu lloc, perquè es pogués refrescar i reviure. Va donar gràcies a Déu amb tot el cor per haver-lo conegut d'una manera tan meravellosa. Després va mirar al seu voltant i es va preguntar quina direcció havia de prendre per trobar la seva gent. Mentre mirava, va veure amb sorpresa, una mà preciosa planant uns quatre peus sobre el terra, assenyalant un dit cap endavant. Mentre es dirigia cap a ell, preguntant-se si la mà que veia era real, se li avançà. "És la mà de Déu i el dit de Déu", es va dir a si mateix i el va seguir gairebé un dia i una nit. Quan es movia, la mà continuava movent-se, quan s'aturava, la mà s'aturava. Finalment, la mà es va aturar sobre una font d'aigua fresca. Va beure fins que se li va calmar la set. Quan va mirar cap amunt i es va adonar que la mà havia desaparegut, va veure per darrere de les dunes de sorra properes, les tendes del campament.

En arribar al campament, va trobar que el seu poble pregava que Déu el portés de nou amb seguretat. També va descobrir que l'altre caçador estava entre els que pregaven per ell. Ell també s'havia perdut i Déu també el va tornar a la seva família d'una manera notable. Després d'haver seguit la pista equivocada, es va trobar perdut al desert i va vagar tota la nit buscant en va el campament. Cap a la matinada, va veure sorprès, el seu fill de vuit anys, fent senyals des d'una duna propera. Es preguntava com el noi podia haver recorregut una distància tan sola. Tot i que les petjades del noi no eren visibles, la visió era tan clara que va començar cap a la duna i així va continuar fins que va creuar sis dunes. En arribar al setè, des d'on el xicotet feia onejar, va poder veure les tendes del campament a la llunyania. Aviat es va trobar al llit del seu fill que dormia profundament. Aleshores es va adonar que Déu li havia donat una visió per salvar-lo.

Al cap i a la fi, com els caçadors, busquem les coses d'aquest món, ja siguin riqueses, fama, comoditat, diners, plaer, èxit i tantes altres coses, de manera que oblidem buscar primer el Regne de Déu. Ens perdem pel desert espiritual d'aquest món. Les nostres ànimes tenen set de Déu, el Déu viu, fins que li cridem desesperats, fins que Jesús se'ns revela com la font de la vida. Jesús va dir: "He vingut a mirar i salvar els perduts". Cerca les ovelles perdudes fins que no les ha trobat. Ell ens busca a tu i a mi. Com es perd una ovel·la? Desitjant el que és dolent, prescindint de la crida del pastor, quedant-se enrere mentre el pastor i les seves ovelles avancen, escoltant la veu del temptador o corrent per davant del pastor i escollint les seves pròpies pastures.

Com es va perdre el fill Pròdig? Desitjava els plaers pecaminosos del món. Era ingrati amb el seu pare, tenia

l'amor als diners que és l'arrel de tot mal. El déu d'aquest món va cegar els seus ulls, de manera que no es podia veure a si mateix gradualment, però segurament derivant cap al fang del pecat, allunyat de Déu i del seu pare, que continuaven pregant per ell. Mentre pasturava els porcs i patia gana, es va despertar de la seva insensatesa. Va deixar els porcs i el mestre, que no li havia permès omplir l'estómac buit amb les closques amb què s'alimentaven els porcs i va tornar al seu pare. "He pecat contra el cel (Déu) i contra tu. Ja no sóc digne de ser anomenat el teu fill ". No va acusar ningú més que ell mateix, en admetre que havia pecat. El seu amorós pare el va donar la benvinguda a casa dient: "Aquest fill meu era mort (espiritualment) i torna a viure; es va perdre i es troba ". Lluc 15: 11-32.

Suposem que una dona té deu monedes de plata i en perd una. No encén un llum, escombra la casa i busca detingudament fins que la troba? I quan ho troba, convoca els seus amics i veïns i diu: "Alegra't amb mi; He trobat la meva moneda perduda ". Lluc 15: 8-10.

Maria i Josep van perdre Jesús al temple de Jerusalem i el van buscar durant tres dies fins que el van trobar. Milers de seriosos membres de l'església encara estan perduts, pel que fa a Crist. Mai no l'han trobat, mai no han tornat a néixer a través de la Paraula i l'Esperit Sant, acceptant Jesús com el seu Salvador personal. S'han perdut pel que fa al Regne de Déu, perquè Jesús va dir: "Arrepèn-teu perquè el regne del cel és a prop". Mateu 3: 2. "Si l'home no neix de nou, no pot veure el regne de Déu". Joan 3: 3. Recordeu que Jesús continua buscant els perduts.

Ell us busca, i si el busqueu, experimentareu la trobada més feliç de la vostra vida. Potser heu perdut la pau, la puresa,

l'alegria dels pecats perdonats, el testimoni davant Déu i l'home. Cerqueu fins que el trobeu a Jesús. Potser heu perdut la vostra salut, la vostra posició, el vostre treball, els vostres ingressos o potser els vostres diners. Porteu els vostres problemes, els vostres mals de cor, al Senyor, que és capaç de restaurar-vos tot el que sigui. Però recordeu: "Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però qui perdi la vida per mi la salvarà". Lluc 9:24. Podeu guanyar el món sencer i perdre la vostra pròpia ànima, que té més valor que totes les riqueses d'aquest món.

Tots, sense excepció, estem perduts totalment i desesperadament a causa dels nostres pecats. "Si afirmem estar sense pecat, ens enganyem a nosaltres mateixos i la veritat no és en nosaltres. Si afirmem que no hem pecat, el convertim en un mentider i la seva paraula no té lloc a les nostres vides ". 1 Joan 1: 8, 10.

Cap de nosaltres ha de romandre en estat perdut. "Per al Fill de l'home, va venir a buscar i salvar allò que es perdia". Lluc 19: 10. El Senyor és molt a prop vostre i, si el busqueu, el trobareu, però ho heu de fer ara. "Busqueu el Senyor mentre sigui a prop". Isaïes 55: 6. Podeu estar segurs que un Salvador buscant i un pecador buscant, sempre es trobaran mútuament. Si el busqueu, el trobareu. Mateu 7: 7. Quan l'hagis trobat i hagis lliurat la teva vida, la teva voluntat i el teu futur a Ell, llavors Ell, el bon pastor de les ovelles, et conduirà a pastures verdes i a la vida eterna. Salms 23: 2. Vosaltres que esteu perduts, crideu-lo ara. No ho dubteu, perquè "Tothom que cridi el nom del Senyor serà salvat". Fets 2: 21.

SORTIR

Sortiu del govern del pecat. Sortiu del domini de Satanàs. Jesús és el rei dels reis i el senyor dels senyors. El regne de les tenebres ha estat conquerit per Jesús, el rei de la llum i el rei de la pau. Sortiu de l'esclavitud del pecat, de l'esclavitud de Satanàs. Jesús ha vingut per alliberar-te. Ha pagat el preu de la redempció a l'arbre del Calvari. Va morir perquè et deixessis lliure. Gàlates 5: 1, Hebreus 2: 14-15.

Sortiu de l'esclavitud de la por, la por a la mort, mitjançant la qual Satanàs us ha mantingut en esclavitud durant tots els dies de la vostra vida. Jesús ha conquerit el pecat i la mort i els ha fet una demostració oberta a la creu, on va morir per tu i per a mi. Va entrar al regne de la mort i va conquerir la mort. Va sortir de la tomba per viure per sempre. Vivim perquè viu. Estem crucificats i morts pel món, pecat i jo, perquè Jesús va ser crucificat i va morir al nostre lloc. Però es va aixecar per la nostra justificació que a través d'ell podríem tenir vida eterna. Romans 4:25.

Satanàs, que una vegada va ser l'àngel protector, l'àngel guardià d'aquest món, es va elevar per damunt de Déu i va dir: "Pujaré per sobre dels cims dels núvols; Em faré com l'Altíssim ". Però Déu va dir: "Et porten a la tomba, fins al fons de la fossa". (Isaïes 14: 12-16).

Satanàs, el déu i rei d'aquest món, és conquerit. Ja no pot governar la humanitat, tret que se sotmetin a ell per voluntat pròpia.

Déu ens diu que sortim de sota el govern del pecat i de Satanàs. Ha designat Jesús per ser el governant de la

humanitat i el rei de tots. "Per tant, sortiu d'ells i separeu-vos, diu el Senyor". 2 Corintis 6: 17.

Aquest tractat de l'Evangeli es va traduir amb un ordinador. Si podeu corregir o millorar l'idioma, poseu-vos en contacte amb l'oficina a info@angp.co.za

Si heu trobat la salvació en Crist o heu estat beneïts per la nostra literatura sobre l'evangeli, feu-nos-ho saber. Volem donar les gràcies a Déu amb vosaltres i recordar-vos més en les nostres oracions. Per obtenir literatura, llibres i tractats sobre l'evangeli gratuïts en més de 540 idiomes, poseu-vos en contacte amb nosaltres :

EL COR DE L'HOME

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)